Opłacono gotówką.

Nr. 1. 1936.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 4. stycznia 1936 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

USTAWA
z dnia 16 grudnia 1926 roku
w sprawie ochrony lokatorów.

Rozdział III.

Odstąpienie wynajmującego od umowy najmu.

Art. 11.

Dokończenie z nr. 52.

e) jeżeli w celu przystąpienia do budowy pomieszczeń mieszkalnych konieczne jest zniesienie lub przerobienie budowli, wynajmujący winien udowodnić konieczność usunięcia lokatora i może wypowiedzieć najem rzeczy najętej lub jej części (przynależności) w terminie trzymiesięcznym, przyczem następuje odpowiednie zmniejszenie komornego, jeżeli wypowiedziano tylko część przedmiotu najmu; wynajmujący winien zwrócić lokatorowi koszty przeprowadzki w wysokości jednomiesięcznego komornego oraz zapłacić tytułem odszkodowania sumę sześciomiesięcznego komornego, a jeżeli przedmiot najmu stanowi mieszkanie złożone z jednego lub dwóch pokojów, sumę rocznego komornego.

f) jeżeli budynek przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stał się własnością Państwa lub związku samorządowego, umowy najmu, dotyczące takich budynków i ich przynależności, rozwiązują się po poprzedniem trzymiesięcznem wypowiedzeniu, a lokatorzy winni przedmiot najmu opuścić po dostarczeniu im odpowiadającego ich potrzebom innego przedmiotu najmu i to na zasadach odpowiadających przepisom niniejszej ustawy i za zwrotem kosztów przeprowadzki w wysokości jednomiesięcznego komornego oraz kosztów ulepszeń zaprowadzonych przez lokatora w wymówionym przedmiocie najmu; obowiązek dostarczania innego mieszkania oraz zwrotu pomienionych kosztów nie istnieje jednak wobec osób, ani rodzin osób, które uzyskały najem mieszkania w związku lub na podstawie stosunku służbowego wobec Państwa względnie związku samorządowego, a których stosunek służbowy się skończył wskutek wydalenia ze służby z powodu wykroczeń służbowych, względnie wskutek dobrowolnego zrzeczenia się posady:

g) odnośnie do mieszkań stróżów i zarządców, oraz mieszkań w domach fabrycznych i kopalnianych (familijnych) najem ponadto rozwiązanym być może, jeżeli nastąpiło rozwiązanie stosunku służbowego z powodów uprawniających pracodawcę do jego rozwiązania bez zachowania czasokresu wypowiedzenia albo przed upływem oznaczonego czasu trwania stosunku służbowego, o ile przyczyny rozwiązania zachodzą po stronie pracobiorcy lub też o ile stosunek służbowy został rozwiązanym na mocy istniejących przepisów o wydaleniu pracowników z obowiązkiem przyjęcia w ich miejsce nowych. Postanowienia te nie mają zastosowania wówczas, gdy przed objęciem stanowiska służbowego osoby powyższe zajmowały mieszkanie z tytułu najmu.

(3) W razie sporu wynajmujący winien udowodnić, że istnieje ważna przyczyna wypowiedzenia. Jeżeli rozwiązania najmu żądano na zasadzie litery a) ustęp 2 art. 11 a zaległość powstała z powodu sporu o wysokość komornego lub opłat dodatkowych, należy rozwiązania odmówić, gdy lokator, skoro sąd wyższą kwotę uzna za usazadnioną, bezzwłocznie oświadczy, iż na podwyższenie się godzi i w ciągu 7 dni zaległość uiści; przepis ten nie ma zastosowania, jeżeli lokator nie uiści w czasie właściwym niespornej części komornego i opłat dodatkowych.

Art. 12.

Jeżeli na miejscu starej budowli ma być wzniesiona nowa budowla, właściwa władza administracji ogólnej może w wyjątkowym przypadku, uzasadnionym celowością odpowiedniego zabudowania tej części miasta, wydać orzeczenie, nakazując lokatorom opróżnienie zajmowanych lokali w ciągu jednego miesiąca od dnia doręczenia orzeczenia. Orzeczenie to wydaje władza po zatwierdzeniu planów nowej budowli oraz po wykazaniu przez wynajmującego, że w stosunku do lokatorów dopełnił świadczeń, przewidzianych w art. 11 ust. 2

litery e), a dotyczących zwrotu kosztów przeprowadzki i zapłaty odszkodowania. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania orzeczenia. Przedmiotem odwołania nie mogą być zarzuty co do rodzaju i wysokości wyżej określonych świadczeń; spory w tych sprawach podlegają właściwości sądów powszechnych.

Art. 13.

1) W razie śmierci lokatora jego wstępni, zstępni, współmałżonek i rodzeństwo, którzy do chwili jego śmierci stale z nim mieszkali, wstępują w umowę najmu i odpowiadają niepodzielnie za wynikające stąd zobowiązania, o ile nie zrzekną się tego prawa wobec wynajmującego. Przepis ten nie ma zastosowania dla osób, które w chwili śmierci lokatora posiadają inne mieszkanie.

2) Prawa najmu pomieszczeń handlowych, przemysłowych i innych pomieszczeń zarobkowych, wynikających z niniejszej ustawy, przechodzą na spadkobierców lokatora, o ile spadkobiercy przedsiębiorstwo spadkodawcy w tym samym lokalu nadal prowadzą.

Rozdział IV.

Moratorjum mieszkaniowe.

Art. 14.

(1) W sprawach o eksmisję może sąd z urzędu lub na wniosek pozwanego w uwzględnieniu stosunków gospodarczych pozwanego, odroczyć termin opróżnienia przedmiotu najmu na sześć miesięcy.

(2) W sprawach o eksmisję z mieszkań 1-lub 2-pokojowych może sąd z urzędu lub, na wniosek pozwanego zawiesić wykonanie orzeczonej eksmisji oraz odroczyć na przeciąg sześciu miesięcy wykonanie orzeczonej eksmisji, o ile takie zawieszenie jest usprawiedliwione położeniem pozwanego, a w szczególności tem, że on z powodu okoliczności od niego niezawisłych pozostaje bez pracy. W tym celu sąd ma prawo zbierać dowody z urzędu.

(3) Sąd, udzielając zwłoki, jednocześnie zawiadomi o tem właściwy Urząd Pośrednictwa Pracy, tudzież zarząd gminy, w której pozwany ma miejsce zamieszkania.

Art. 15.

Pozwany (art. 14 ust. 2) traci prawo do korzystania z moratorjum mieszkaniowego, jeśli nie przyjmie odpowiedniej pracy, wskazanej mu przez właściwy Urząd Pośrednictwa Pracy na warunkach w danej miejscowości ogólnie przyjętych z wyjątkiem, jeśli odmówi przyjęcia pracy w zakładach, objętych strajkiem, lub lokautem. Praca winna być uważana za odpowiednią, o ile odpowiada kwalifikacjom pozwanego, nie jest niebezpieczna, ani dla jego zdrowia, ani moralności, jeśli jest opłacana wystarczająco wedle przyjętych w danej miejscowości okręgu, lub zawodzie norm i nie spowoduje dla pozwanego poważnych przeszkód przy powrocie do jego pracy zawodowej.

Rozdział V.

Postanowienia o dostarczaniu mieszkań.

Art. 16.

(1) Bez poprzedniego zezwolenia urzędu gminnego nie wolno:

a) budynków mieszkalnych burzyć lub rozbierać w całości lub w części;

b) kilku mieszkań połączyć w jedno;

c) ubikacyj, które od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy służyły lub były używane za mieszkania, przeznaczać na inne cele, jak np. na fabryki, warsztaty, ubikacje służbowe, sklepy i cele przemysłowe.

(2) Osoby, przekraczające zakazy, wymienione w ust. (1) niniejszego artykułu, podlegają karze grzywny do 3.000 zł lub aresztu do 3 miesięcy w trybie administracyjnego postępowania karnego oraz są obowiązane do przywrócenia przerobionego lokalu do pierwotnego stanu mieszkalnego. W razie niewykonania tego zarządzenia urzędu gminnego, konieczne przeróbki dokonane będą przez władzę gminną na koszt obowiązanego.

Art. 17.

(1) Właściciel domu może wynająć opróżnione mieszkanie tylko za zezwoleniem właściwego zarządu gminnego (urzędu gminnego, magistratu). Zarząd gminny może odmówić zezwolenia na wynajęcie opróżnionego lub mającego się opróżnić mieszkania, jeżeli proponowany lokator ze względu na swe zatrudnienie lub miejsce dotychczasowego pobytu nie jest z daną gminą związany albo jeżeli należy uwzględnić pracowników, pozostających w służbie Państwa lub innych związków i instytucyj prawo-publicznych albo rodziny conajmniej z 3 dzieci (ust. (3).

(2) Wniosek o udzielenie zezwolenia na najem opróżnionego mieszkania obowiązany jest właściciel domu złożyć w właściwym zarządzie gminnym najpóźniej w ciągu 14 dni po opróżnieniu się danego mieszkania. Zarząd gminy obowiązany jest wydać swą decyzję w ciągu dni 14 po złożeniu wniosku. W braku decyzji zarządu gminnego w ciągu powyższego czasokresu należy przyjąć, że zezwolenie zostało udzielone.

(3) Mieszkanie opróżnione, co do których właściciel domu nie złożył wniosku o ich wynajęcie w trybie, przepisanym powyżej w ust. (1) i (2), oraz co do których wynajęcia odmowna decyzja zarządu gminnego uprawomocniła się albo została zatwierdzona ostateczną decyzją, może zarząd gminny przydzielić pracownikowi Państwa lub innego związku (instytucji) prawno-publicznego albo osobie, mającej na utrzymaniu we wspólnem gospodarstwie conajmniej 3 dzieci. Decyzje zarządu gminnego w sprawie przydzielenia opróżnionych mieszkań są natychmiast wykonalne.

(4) Od decyzji w sprawie zezwolenia na najem mieszkania oraz w sprawie przydzielenia mieszkania opróżnionego służy właścicielowi domu względnie osobie zainteresowanej na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego skarga w postępowaniu sporno-administracyjnem, zaś na obszarze cieszyńskiej części Województwa Śląskiego zażalenie do właściwej władzy nadzorczej, która orzeka ostatecznie. Czasokres do wniesienia skargi względnie zażalenia wynosi 7 dni od doręczenia decyzji. Przez wniesienie skargi w tymże terminie do właściwego urzędu gminnego czasokres ten zostaje zachowany. Właściwemi do rozpatrywania skarg w postępowaniu sporno-administracyjnem są dla gmin wiejskich wydziały powiatowe, zaś dla gmin miejskich Wojewódzki Sąd Administracyjny. Orzeczenia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, wydane zarówno w I. instancji jak i na odwołanie od orzeczenia wydziałów powiatowych, są ostateczne. Wydział Powiatowy względnie Wojewódzki Sąd Administracyjny może na wniosek strony wstrzy-

mać wykonanie zaskarżonej decyzji, o ile względy publiczne nie stoją na przeszkodzie.

(5) Lokator, który objął mieszkanie wbrew postanowieniom niniejszego artykułu, może być przez zarząd gminny usunięty z mieszkania w trybie administracyjnym.

(6) Śląska Rada Wojewódzka może w drodze rozporządzenia uchylić zastosowanie przepisów niniejszego artykułu na obszarze oznaczonych gmin na stałe lub czasowo.

Art. 18.

(1) Prawo rozporządzenia mieszkaniami w domach prywatnych, opróżnionych przez funkcjonarjuszów państwowych, służy urzędowi gminnemu o ile dane mieszkanie było zajęte przez funkcjonarjusza państwowego w dniu 1-go lipca 1926 r.

(2) Mieszkania takie wolno urzędowi gminnemu przydzielić tylko funkcjonarjuszom państwowym, wskazanym przez władzę przełożoną funkcjonarjusza, opuszczającego mieszkanie.

(3) O przydzieleniu mieszkania należy zawiadomić właściciela domu lub jego pełnomocnika. Przeciwko przydziałowi służą środki prawne, wymienione w art. 17 ust. (4).

(4) Właściciel domu lub jego pełnomocnik obowiązany jest zgłosić właściwemu urzędowi gminnemu opróżnienie takiego mieszkania w przeciągu 3 dni od dnia opróżnienia.

(5) Właścicielowi domu należy na jego żądanie przydzielić takie mieszkanie w jego własnym domu, jeżeli odda równowartościowe mieszkanie w tej samej miejscowości do dyspozycji władz, wskazanych w punkcie (2).

(6) Decyzje w sprawie przydziału mieszkania na żadanie funkcjonarjusza, uprawnionego do zajęcia przydzielonego mieszkania podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

(7) Urząd gminny ma prawo usuwania osób, które zajęły te mieszkanie bez przydziału urzędu gminnego, na ich koszt i bez dostarczenia innego mieszkania. Usunięcie to nastąpić może dopiero po ostatecznem orzeczeniu właściwej władzy nadzorczej, stwierdzającem bezprawne zajęcie mieszkania.

(8) O ile urząd gminny do dni 14, od dnia zgłoszenia opróżnionego mieszkania nie zawiadomi właściciela domu lub jego pełnomocnika o dokonanym przydziale, wówczas właściciel ma prawo swobodnego rozporządzenia takowym.

Rozdział VI.

Postanowienia końcowe.

Art. 19.

(1) Właściciel jest obowiązany utrzymywać przedmiot najmu w stanie zdatnym do użytku i wykonywać właściwie zarządzenia władzy policyjno-budowlanej.

(2) W razie jakiejkolwiek przebudowy właściciel domu winien zabezpieczyć lokatorom możność używania wynajętych pomieszczeń i zastosować się do właściwych zarządzeń władzy policyjno-budowlanej.

(3) Celem wykonania swych zarządzeń władza może używać środków przymusowych, przewidzianych w przepisach o policji budowlanej.

Art. 20.

(1) Eksmisyjne wyroki mogą być dopiero wówczas wykonane, gdy komornikowi sądowemu (organowi wykonawczemu) zostanie przedłożone oświadczenie właściwego urzędu gminnego, iż pozwanemu (egzekutowi) zostało oddane przez tenże urząd do objęcia mieszkanie z konieczności.

(2) Lokator, który zajął mieszkanie z konieczności, nie może być z niego usunięty w ciągu lat 2 od czasu jego objęcia, spowodu nieuiszczenia komornego, choćby nawet mieszkanie z konieczności nie podlegało innym przepisom niniejszej ustawy, jeżeli niemożność uiszczenia komornego spowodowana jest brakiem pracy.

Art. 21.

Cudzoziemcy korzystają z dobrodziejstwa niniejszej ustawy, jeżeli w danem państwie obcem obywatele polscy są pod tym względem postawieni narówni z obywatelami własnymi.

Art. 22.

Moc obowiązującą istniejących przepisów co do pobierania przez urzędy gminne opłat z tytułu wykonywania policji budowlanej odnośnie do budynków podlegających ustawie o ochronie lokatorów, przeznaczonych na cele mieszkalne, zawiesza się.

Art. 23.

(1) Do sporów, zawisłych w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, stosowane będą dotychczasowe przepisy; wszelakie spory o rozwiązaniu stosunku najmu, o wypowiedzeniu lub o eksmisji, o ile co do nich nie zapadło jeszcze orzeczenie prawomocne, oceniane będą wedle przepisów niniejszej ustawy.

(2) Prawomocny przydział mieszkania, który bez zawinionej zwłoki ze strony uprawnionego nie został przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zrealizowanym, nadaje dotyczącej osobie prawo do objęcia w posiadanie (używanie) przydzielonego jej mieszkania.

Art. 24.

Wypowiedzenie umów najmu mieszkań oraz lokali przemysłowych i handlowych, wyłączonych z pod ustawy w sprawie ochrony lokatorów z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej, nie może nastąpić na termin wcześniejszy niż:

a) co do mieszkań — na dzień 30 czerwca 1936 r.;

b) co do lokali przemysłowych i handlowych — na dzień 30 września 1936 r.

Art. 25.

Sprawy, wniesione do urzędów rozjemczych dla spraw najmu do dnia wejścia w życie ustawy niniejszej, a niezakończone w postępowaniu przed temi urzędami, zostaną przekazane właściwym sądom lub właściwym władzom administracyjnym, które orzekać będą z uwzględnieniem już dokonanych przez urząd rozjemczy czynności i zebranego materjału.

Art. 26.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą:

1) Obwieszczenie kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 23 września 1918 r. w przedmiocie ochrony lokatorów i w przedmiocie zapobieżenia brakowi mieszkań (Zb. Niem. P. U. str. 1139 i 1143) wraz z zmianami wynikającemi z rozporządzenia Ministerstwa Rzeszy Niemieckiej z dnia 22 czerwca 1919 r. w przedmiocie ochrony lokatorów (Zb

Niem. P. U. str. 591) oraz niemieckiej państwowej ustawy z dnia 11 maja 1920 r. w przedmiocie zapobieżenia brakowi mieszkań (Zb. Niem. P. U. str. 549).

2) Ustawa z 27 listopada 1919 r. o obowiązku zarządów gmin dostarczania pomieszczeń (Dz. U. R. P. Nr. 92 z roku 1919, poz. 498); ustawa o ochronie lokatorów z dnia 18 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 14) i obwieszczenie Tymczasowej Komisji Rządzącej Śląska Cieszyńskiego z dnia 12 lutego 1921 r. L. II. 752/16 (Dz. T. K. Rz. Sl. Ciesz. Nr. 13, poz. 310) w sprawie ustawy o ochronie lokatorów.

3) Ustawa z 19 grudnia 1922 r. w przedmiocie ustanowienia komisarzy dla spraw mieszkalnych (Dz. U. Sl. Nr. 39, poz. 143).

4) Nowela z dnia 29 marca 1926 r. do ustawy z dnia 29 grudnia 1925 r. w przedmiocie ustalenia czynszów od lokali na terenie Województwa Śląskiego (Dz. Ust. Śl. Nr. 8, poz. 13).

5) Ustawa z dnia 6 lipca 1926. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 31).

6) Ustawa z dnia 18 grudnia 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 28, poz. 107) w sprawie ochrony lokatorów.

7) Przepisy innych ustaw, obwieszczeń i rozporządzeń w tym samym przedmiocie wydanych, a sprzeczne z niniejszą ustawą.

Art. 27.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Wojewodzie.

Przedruk z Dz. U. Śl., nr. 22 z dnia 10 grudnia 1935.

Dyrekcja Policji w Katowicach
Nr. Wet.-5/4.

Dot.: mały ruch graniczny, badanie koni przez powiat. lekarza weterynaryjnego na niemieckiej stronie.

W sprawie badania koni przekraczających granicę polsko-niemiecką a pochodzących z polskiego pogranicza — Dyrekcja Policji podaje do publicznej wiadomości, iż termin badania koni przez powiatowego lekarza weterynaryjnego na rok 1936 wyznaczony jest jak następuje:

I. Beuthen (Bytom) Reichspräsidentenplatz każda pierwsza środa w miesiącu od godz. 8 do 11-ej, a w razie gdyby na dzień ten przypadło święto, badanie odbędzie się w następny dzień roboczy. Wobec tego badanie odbędzie się:

8. stycznia	1. kwietnia	1. lipca	7. października
5. lutego	6. maja	5. sierpnia	4. listopada
4. marca	3. czerwca	2. września	2. grudnia

II. Hindenburg (Zabrze) plac targowy przy ulicy Körner- i Blücherstrasse — każdy pierwszy czwartek w miesiącu od godz. 9 do 10-ej a to:

2. stycznia	2. kwietnia	2. lipca	1. października
6. lutego	7. maja	6. sierpnia	5. listopada
5. marca	4. czerwca	3. września	3. grudnia

Katowice, dnia 19. grudnia 1935 r.

Za Dyrektora Policji

(—) Kostka.

Urząd gminny i okręgowy
L. dz. IV. 1451/35.

Ogłoszenie.

Podaje się do publicznej wiadomości, że w myśl uchwały Rady Gminnej z dnia 18 października 1935 r. ustalono pobierać w roku 1936. na terenie gminy Bielszowice następujące dodatki komunalne do opłat państwowych od patentów na sprzedaż i wyrób trunków:

1) 100% opłat państwowych od patentów na sprzedaż.
2) 100% opłat państwowych od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych z tem, że dodatki do opłat państwowych od patentów na wyrób wódek gatunkowych pobierane będą w wysokyści 10% opłaty państwowej.

Powyższa uchwała została na posiedzeniu dnia 22 listopada 1935 r. przez Wydział Powiatowy zatwierdzona.

Bielszowice, dnia 14 grudnia 1935 r.

Naczelnik Gminy

(—) Olszowski

Urząd gminny i okręgowy
L. dz. IV. 518 — 19/35.

Obwieszczenie

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że statut o opłacie od umów o przeniesieniu własności nieruchomości jak również dodatek do statutu w przedmiocie poboru podatku od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk wyłożony jest do publicznego wglądu w Urzędzie gminnym pokój nr. 2. na przeciąg 14 dni.

Bielszowice, dnia 23 grudnia 1935 r.

Naczelnik gminy

w. z. Pośpiech

Urzad Gminny Michałkowice
L. dz. 3026/35.

Obwieszczenie.

Podaję do publicznej wiadomości, że Rada gminna na posiedzeniu w dniu 16. grudnia 1935 r. uchwaliła pobierać na rok budżetowy 1936/37 dodatki komunalne do państwowego podatku dochodowego według skali art. 23 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu obwieszczenia Ministerstwa Skarbu z dnia 9. sierpnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 715), zmienionej dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2. listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 518), a mianowicie:

od dochodu:
ponad 1.500,— zł. do 24.000,— zł. — 4 % dochodu
„ 24.000,— zł. do 88.000,— zł. — 4,5 % „
„ 88.000,— zł. — 5 % „
oraz według skali art. 43 tejże ustawy 3 % „
poczynając od 25 stopnia tejże skali.

Michałkowice, dnia 18. grudnia 1935 r.

Naczelnik gminy

(—) Fojkis.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08